

pri nas še tudi ni. In umetniških šol seveda do današnjega dne nismo imeli. Z impertinentno žilavostjo se je razvila slovenska umetnost sama iz sebe do imponujoče višine, v veselje naših mnogozaslužnih, dičnih in mičnih, ki so jo pustili kakor ptičko v zraku, a zdaj, ko je triumfovala na Dunaju, v Belgradu in v Sofiji, vendarle lahko s ponosom kokodakajo nad njo, kakor bi jo bili sami izvalili. Ampak Bog jim daj zdravje! Naše umetništvo gre preko romantizma in solzarjenja nad neumevanjem med domačini s solidnim delom naprej. Dalo je Slovencem nimb umetniško odličnega naroda — nimb, kamor ni vpletla oficijalna javnost niti enega žarka — in dalo jim je zadnje dni tudi prvo slovensko umetniško šolo pod vodstvom Jakopiča in Sternena, dasi pri še tako mnogobrojnem obisku ni misliti na to, da bi se zavod gmotno izplačal v tisti meri, katere je vreden umetniški čas. Vsi drugi slovanski narodi imajo že davno izobilje akademij in zasebnih šol; imeni voditelji nove ljubljanske risarske in slikarske šole sta poroka, da nam bo ta zavod, ki prične svoj pouk meseca oktobra, docela odpravil doslej občuteno vrzel. Spričo narodne dolžnosti, da se požrtvovalnost mojstrov ne prizna samo, temveč tudi gmotno podpre in usposobi, je pričakovati, da Jakopič-Sternenovemu zavodu ne bo pripadla samo naloga, vzgajati umetniški naraščaj, kakor se je v nepraktičnem idealizmu baš k tej priliki že nekje pisalo, temveč da bo naše razumništvo tistega mnjenja, ki je v Evropi že davno prodrlo: mladina ni omikana, ako v njeni naobrazbi nima mesta vsaj kolikor toliko umetniškega znanja, zakaj takšno znanje, pa bodisi še tako skromno, samo da je pridobljeno pod večšim vodstvom, je prvi pogoj umevanja umetnosti! — In da brez tega umevanja tudi o slovenski kulturi ni govora, mi nemara ta in oni pritrdi.

Vladimir Levstik.

Podrobni program, ki nam je došel od gg. akad. slik. Riharda Jakopiča in M. Sternena, je nastopni:

Učni načrt. 1. Risanje in slikanje po živem modelu (človek, živali, rastline) in različnih neživih predmetih. 2. V mesecih: juliju, avgustu, septembru slikanje na prostem (model in krajinske slike). — Pouk traja: dopoldan od 9.—12. ure, popoldan od 2.—4., zvečer od 5.—7. ure, vsak dan razen nedelj in praznikov. Večerno risanje (živ model) traja od oktobra do konca aprila. Pri risanju živega modela se razlaga po potrebi anatomija. — Korektura po dvakrat na teden dopoldne, popoldne in zvečer. — Plačuje se mesečno naprej proti pobotnici, in sicer za: vesednejni pouk 30 K, dopoldanski 18 K, popoldanski 12 K, večerni 14 K. — Izstop iz zavoda se mora naznaniti mesec dni prej. Natančnejša pojasnila dajeta Rih. Jakopič v Ljubljani, na Emonski cesti števil. 2, in M. Sternena, začasno v Gođešiču pri Škofji Loki.

Marko Rašica. V razloženem oknu knjigotržnice Drag. Hribarja v Šelenburgovih ulicah v Ljubljani so na ogled razstavljene plenérne slike, zlasti morske pokrajine, ki jih je naslikal hrvaški slikar Marko Rašica. Motivi so razen nekaterih srečno izbrani in umetnik je vobče dobro izrazil južni značaj. V primerni razdalji stoječemu gledalcu ugajajo slike. Zlasti je pohvaliti dve pristaniški sliki, ki se odlikujeta po tehniki in barvi. Razstavljena zaliva kažeta dvojno tehniko; okolica je namreč slikana z vso drugačno tehniko nego voda. To velja tudi glede razstavljenih slik razburkanega morja, na katerih je nebo drugače tehnično tvorjeno nego razburkano morje. Sploh preveva to sliko ton, ki de kaj prijetno; s tem pa nočemo reči, da je umetnik podal proizvodu dovolj impresionistnega izraza. Ta slika se razlikuje tudi glede tehnike od vseh drugih razstavljenih slik; skoraj se vsiljuje domneva, da jo je umetnik ustvaril posnemaje.